

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR
DIREKTORAT ZA OKOLJE

Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana

T: 01 478 7310
F: 01 478 7425
E: gp.mop@gov.si
www.mop.gov.si

ODPRIMOPOTI.SI

g. Peter Zajc, predstavnik konzorcija
perozajc@gmail.com

Številka: 356-42/2015

Datum: 26.10.2015

Zadeva: Nejasnosti v tolmačenju zakonodaje s področja športov na prostem - odgovor

Spoštovani,

dne 7.9.2015 ste na Ministrstvo za okolje in prostor naslovili dopis, v katerem nas prosite za pojasnila v zvezi s tolmačenjem zakonodaje s področja urejanja gorskega kolesarjenja kot športa na prostem.

V prvi točki vašega dopisa pravilno pojasnjujete, da trenutno status planinskih poti v Republiki Sloveniji, kot to predvideva Zakon o planinskih poteh (Uradni list RS, št. 61/07; v nadaljnjem besedilu: ZPlanP) ni urejen in da ne obstaja uradna evidenca planinskih poti. Vse to so vam že potrdili tudi na Direktoratu za prostor, ki je del Ministrstva za okolje in prostor. Po našem mnenju je sam ZPlanP pomanjkljiv v delu prehodnih določb, ker do vzpostavitve uradnih evidenc ne predvideva statusa obstoječih planinskih poti. Vendar pa je povsem jasno, da same planinske poti obstajajo tudi v danem trenutku in dejansko ne bodo nastale šele z vpisom v uradno evidenco planinskih poti. Zato se nam zdi pravilno pojasnilo Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave poslano nam v vednost, ki navaja, da so pri svoji odločitvi upoštevali poti, ki so določene z zakonsko določenim znakom za planinske poti – Knafeljčevo markacijo in da nimajo pravnih pooblastil za prosto odločanje v zadevah, kjer postopki, za katere so pristojne druge službe, še niso bili izpeljani. Za ugotovitev ali je neko zemljišče del planinske poti je v danem trenutku, ko še ni vzpostavljena uradna evidenca planinskih poti, torej po našem mnenju relevanten znak za planinske poti. Skrbnike takih planinskih poti predvideva že ZPlanP, le ta namreč v 31. členu določa, da so skrbniki tista planinska društva oziroma pravne in fizične osebe, ki naloge vzdrževanja in označevanja planinskih poti opravljajo na dan uveljavitve ZPlanP, ki pa morajo uskladiti obstoječe skrbniške pogodbe z ZPlanP.

Na ministrstvu smo k reševanju problema že pristopili, in sicer v okviru prenove prostorske zakonodaje. Rešitev bo šla v smeri uvrstitve prikaza planinskih poti v kataster gospodarske javne infrastrukture. To terja manjšo dopolnitev Zakona o prostorskem načrtovanju in pa spremembo nekaterih določb Pravilnika o prikazu planinskih poti.

V drugi točki vašega dopisa izpostavljate dvom o tem, kateri predpis ali je Zakon o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZDru-1, 8/10 – ZSKZ-B in 46/14; v nadaljnjem besedilu: ZON) ali Zakon o triglavskem narodnem parku (Uradni list RS, št. 52/10 in 46/14 – ZON-C; v nadaljnjem besedilu: ZTNP-1) ureja vožnjo z »gorskimi« kolesi v Triglavskem narodnem parku (v nadaljnjem besedilu: TNP). Na začetku je potrebno

pojasniti, da ZON in ZTNP-1 ne urejata gorskega kolesarjenja, temveč samo vožnjo s kolesi v naravnem okolju. V utemeljitev svojega dvoma navajate prehodne določbe ZON in sicer 167. člen, ki določa, da z dnem uveljavitve ZON postanejo javni zavodi Triglavski narodni park, Spominski park Trebče in Park Škocjanske jame upravljavci zavarovanih območij in nadaljujejo z upravljanjem zavarovanih območij v skladu z določbami tega zakona in določbami aktov o zavarovanju, če niso v nasprotju z ZON. Zadevne prehodne določbe sodijo k ZON, ki je začel veljati leta 1999 in so bile takrat praviloma pokonzumirane, kar pomeni, da so veljale ob uveljavitvi ZON leta 1999 in so takrat urejale razmerja, ki jih je bilo treba urediti, ker je ZON posegel v obstoječe pravno stanje z novo pravno ureditvijo. V neuradnem prečiščenem besedilu, kakor tudi v uradnem prečiščenem besedilu zakonov se navajajo prehodne določbe vseh sprejetih novel zadevnega zakona, ker je to pomembno zaradi zgodovinskega pregleda spreminjanja zakona in pravne varnosti. Konkretna določba, na katero se sklicujete, se je takrat uporabila v primeru vseh treh upravljavcev zavarovanih območij in je za druga dva še vedno aktualna, za TNP pa ne, ker je bil leta 2010 sprejet nov zakon o TNP, ki je kot »lex specialis posteriori«, torej kot kasnejši specialnejši zakon, uredil pravno stanje v TNP tako glede upravljavca, kakor tudi glede varstvenih režimov in drugih pravnih razmerij.

Nadalje je glede razumevanja konkretne pravne situacije pomembno dejstvo, da so zavarovana območja, kamor sodi tudi TNP, eden od ukrepov varstva narave, s katerim se dosegajo cilji varstva naravnih vrednot in ohranjanja biotska raznovrstnost. Zavarovana območja so najvrednejši in najpomembnejši deli narave, katere je treba še posebej varovati in ohranjati njihove kvalitete. To nadalje pomeni, da vse sistemske ureditve, ki jih ureja ZON ali na njegovi podlagi izdani splošni predpisi, veljajo tudi v zavarovanih območjih. Poleg tega pa se v zavarovanih območjih lahko omejijo, prepovejo oziroma drugače uredijo tudi vse druge dejavnosti, posegi ali ravnanja, ki bi lahko bistveno ogrozile zavarovano območje. V smislu postavljene dileme je to pomembno zaradi tega, ker veljajo določbe ZON, ki urejajo vožnjo s kolesi v naravnem okolju tudi v zavarovanih območjih, če z varstvenimi režimi vožnja s kolesi ni urejena strožje. To se nanaša na vsa zavarovana območja, ki so bila ustanovljena z uredbo Vlade RS ali z odlokom občine. To velja seveda tudi za javne prireditve, ki vključujejo vožnjo s kolesi v naravnem okolju.

Zaradi korektne predstavitve pravnih razmerij na obravnavanem področju in večje razumevanje je treba poudariti, da je področje vožnje z motornimi vozili in kolesi v naravnem okolju do zakonske ureditve, to področje urejala posebna uredba vlade. Takratna ureditve je bila strožja od sedaj veljavne. Akti o ustanovitvi zavarovanih območij praviloma nekih posebnih varstvenih režimov glede tega niso imeli, ker je praviloma zadoščala splošna ureditve. Če pa bi bilo ocenjeno, da je treba postaviti strožji režim, bi se to vsekakor lahko zgodilo.

V primeru ZTNP-1 je pravno stanje drugačno, kot pri uredbah vlade. TNP je bil ustanovljen z zakonom in ZON v določbe ZTNP-1, ki urejajo varstvene režime, ni posegel. Zaradi tega veljajo za ureditev vožnje v naravnem okolju s kolesi v TNP določbe ZTNP-1. Tudi sicer ZON izrecno v ničemer ne posega v določbe ZTNP-1, vendar pa menimo, da je z vidika sistema varstva narave, ki je postavljen z ZON, pravilno, da se upoštevajo tiste določbe ZON, ki so sistemske narave, kar velja v konkretnem primeru za obveznost pridobitve soglasja za javne prireditve s strani ZRSVN. V konkretnem primeru to pomeni, da dajeta soglasje k javni prireditvi dve instituciji, to je Zavod Republike Slovenije za varstvo narave in Javni zavod Triglavski narodni park.

S spoštovanjem,

Mag. Tanja Boite
generalna direktorica

V vednost: ZRSVN, Tobačna ulica 5, 1000 Ljubljana